

Nr 226.

Av herr **Lundgren** i Björna, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående upphörande av den skoldistriktens åliggande skyldighet att i Post- och Inrikes tidningar kungöra lediga folkskolläraretjänster.

Vid 1895 års Riksdag beslöts med anledning av därom i Riksdagens Andra kammare väckt motion en skrivelse till Konungen med begäran om utredning, om och i vilka fall inskränkning i den genom lag och författningar stadgade legala annonseringen måtte äga rum samt att Kungl. Maj:t måtte för Riksdagen framlägga det förslag, vartill den verkställda utredningen kunde föranleda. Såsom skäl härför anfördes bland annat följande:

Det lär enligt Riksdagens äsigt icke kunna bestridas, att den i lag och författningar stadgade annonseringsskyldigheten ofta verkade betungande för de samhällsmedlemmar, vilka för bevakande av sina intressen hade att fullgöra densamma; och det borde därför anses såsom ett önskningsmål att inskränka denna skyldighet, så långt sådant utan olägenhet läte sig göra.

På sätt som i motionen framhållits, bleve det en följd av de ofta förekommande stadgandena, att en kungörelse skulle i allmänna tidningar införas tre gånger, att annonseringsskyldighetens fullgörande fördröades, under det att i alla händelser en upprepad annonsering i de allmänna tidningarna skulle medföra ytterst ringa fördel. En förändring härutinnan funne Riksdagen ur angivna synpunkter vara önskvärd.

Denna Riksdagens skrivelse föranledde emellertid ej annan åtgärd än ändring beträffande kungörelsesättet i ett särskilt fall.

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 4 saml. 90 häft. (Nr 226).

Vid 1910 års riksdag avläts likaledes en skrivelse till Kungl. Maj:t rörande Post- och Inrikes tidningar, åsyftande utredning i fråga om kostnadsfri utdelning av tidningen till rikets samtliga kommuner. I motive- ringen till sagda skrivelse yttras bland annat: »Sedan länge har den me- ningen varit rådande, att Post- och Inrikes tidningar med hänsyn till sin ringa spridning icke tillfredsställande fyller de krav, som med fog kunna ställas å ett organ för den legala annonseringen.

Av ovan åberopade tvenne riksdagsskrivelser synes alltså framgå, dels att den legala annonseringen i Post- och Inrikes tidningar anses betung- ande för dem, vilka det åligger att fullgöra densamma, dels att tidningen på grund av sin ringa spridning icke lämpar sig såsom organ för en fullt effektiv och tidsenlig annonsering. Med anledning av 1910 års Riksdags påpekande härutinnan vidtogos ju också, som bekant, anstalter för att sätta rikets samtliga kommuner i tillfälle att kostnadsfritt mot erläggande av postarvodet bekomma tidningen.

Nu är det emellertid så, att rikets kommuner endast i mycket ringa mån begagnat sig av denna rätt samt att intresset härför är i starkt av- tagande. Enligt uppgifter, som undertecknad varit i tillfälle att inhämta, rekvirerades år 1911 för kommunernas räkning 988 gratisexemplar av tidningen, år 1912 456 och innevarande år 299. Ändamålet med den i 1910 års riksdagsskrivelse omhandlade åtgärden synes alltså vara i det närmaste förfelat.

Att använda en tidning med så ringa spridning som Post- och Inri- kes tidningar och som dessutom betingar ett prenumerationspris av 15 resp. 17 kronor för år såsom legalt annonsorgan för kungörandet av lediga folkskolläretjänster synes föga ändamålsenligt, då folkskollärekåren på grund av tidningens dyrhet icke kan tänkas bli va i tillfälle att i näm- värd ntsträckning förskaffa sig densamma. Under sådana förhållanden måste verkan av sagda annonsering såsom medel att skaffa sökande till ledigvarande folkskolläretjänster bli ytterst ringa och torde väl i de flesta fall endast komma att betraktas såsom en onödig indirekt beskattning på kommunerna. Det synes på grund härav, som om ovannämnda kungö- relsesätt borde avlösas av ett annat, mera tidsenligt och effektivt sådant.

På grund av vad som anförts, får jag härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida och under vilka villkor den skoldistrikten åliggande skyldighet att kungöra

lediga folkskolläroretjänster i Post- och Inrikes tidningar
må upphöra samt att Kungl. Maj:t täcktes för Riksdagen
framlägga de förslag, vartill utredningen kan för-
anleda.

Stockholm den 4 februari 1913.

G. F. Lundgren
i Björna.

I motionens syfte instämma:

Joh. Ström. *D. Viklund.* *W. Bäckström.* *Nils Helger.*
